

6. kolovoza: Preobraženje Gospodinovo

Evangelje svetkovine
Preobraženja Gospodinova i
komentar.

Evangelje Mk 9,2-10

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma — nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom.

A Petar prihvati i reče Isusu:
»Učitelju, dobro nam je ovdje biti!
Načinimo tri sjenice: tebi jednu,
Mojsiju jednu i Iliji jednu.« Doista
nije znao što da kaže jer bijahu
prestrašeni.

I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz
oblaka se začu glas: »Ovo je Sin moj,
Ljubljeni! Slušajte ga! I odjednom,
obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne
vidješe doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, naloži im da
nikomu ne pripovijedaju što su
vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne
ustane. Oni održaše tu riječ, ali se
među sobom pitahu što znači to
njegovo »od mrtvih ustati«.

Komentar

Danas slavimo blagdan Preobraženja
Gospodinova. Razlog zašto je ovaj

blagdan postavljen 6. kolovoza leži u odnosu na blagdan Uzvišenja Svetog Križa, 14. rujna, 40 dana prolazi između dva blagdana. U nekim tradicijama oni čine drugu Korizmu. Na taj način Bizantska crkva živi ovo razdoblje kao vrijeme posta i kontemplacije o križu. Pokazuje nam da je očitovanje slave Božje usko povezano s Njegovom mukom i smrću na Križu.

Današnji blagdan povezuje Kristovo božanstvo s Kristovim križem. Od velike je važnosti za svakoga od nas kršćana zbog doktrinarnog sadržaja kojega poučava. Pokazuje nam jednu od najvažnijih ideja naše vjere: božanstvo čovjeka kao čisti besplatni Božjim dar.

U tjesnoj je vezi s Euharistijom, jer kao i u Preobraženju, odijevamo Krista, postajemo božanstveni kad primimo Tijelo Kristovo. Isus nas poziva da ga primimo u euharistiji,

kao što je pozvao Petra, Jakova i Ivana na Preobraženje. I želi da mu kažemo isto što i Petar: kako je dobro biti ovdje, Gospodine! Čeka nas u tabernakulu. On je tu za nas.

Isus nam želi pokazati raj na zemlji. Kroz sakramente kršćani primaju milost koja nas tjera prema Nebu. Čistom Božjom dobrotom čovjek je sposoban za Boga. Dar, privilegija za čovjeka, nezaslužena nagrada koju svaki čovjek može postići ovdje na zemlji.

Svatko od nas može slaviti Boga svaki dan svojom osobnom molitvom. Sveti Josemaría je napisao: „Isuse: vidimo se, razgovaramo! Ostanite ovakvi, razmišljajući o njemu, zadubljeni u neizmjernost njegove ljepote i nikada, nikada ne sustanite u tom razmišljanju! O Kriste koji si me video! Tko bi video da sam ranjen ljubavlju prema Tebi!”. Moramo ga čuti i dopustiti njegovu životu i

učenju da pobožanstve naš običan život.

Ovaj Božji dar, ova milost primljena bez ikakvih zasluga, dar je koji nam Bog daje da bismo bili sretni. Razlog zašto Bog postaje čovjekom i čini čovjeka sposobnim za Boga je taj što želi najbolje za nas, želi našu sreću.

„Isusov put uvijek nas vodi do sreće, između će biti križ ili kušnje, ali na kraju nas uvijek vodi do sreće. Isus nas ne vara. Obećao nam je sreću i dat će nam je ako nastavimo njegovim putem”. (Papa Franjo).

Na ovoj gozbi možemo pojačati naše želje da se sjedinimo s Bogom, kao što su to učinili Petar, Jakov i Ivan, kao i svi sveci. „Vultum tuum, Domine, requireram" (Ps. 26, 8), tražit ću, Gospodine, tvoje lice. Uzbudjen sam što zatvorim oči i mislim da će doći trenutak, kad Bog da, kad ću ga moći vidjeti, ne kao u ogledalu, i pod tamnim slikama ...

već licem u lice (usp. I Kor 13, 12). Da, moje srce žeđa za Bogom, za živim Bogom: kada ću doći i vidjeti Božje lice? (usp.Ps. 41,3)" (Sveti Josemaría)

Iskoristimo ovu proslavu da zahvalimo Bogu na toliko darova primljenih ovdje na zemlji. Zamolimo Isusa da budemo vrijedni takvih zasluga. Neka nas učini spremnima da 'izgubimo vlastiti život', darujući ga kako bi se svi ljudi spasili i kako bismo se mogli ponovno sresti u vječnoj sreći.

Pablo Erdozán // Photo:
Thomas Kinto - Unsplash
